

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 442/2018-43

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 28. novembra 2018 predbežne prerokoval sťažnosť obchodnej spoločnosti Slovenská pošta, a. s., Partizánska cesta 9, Banská Bystrica, zastúpenej advokátskou kanceláriou Advokáti Heinrich s. r. o., Skautská 12, Nitra, v mene ktorej koná konateľ a advokát JUDr. Roman Heinrich, pre namietané porušenie základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 41 Cob 158/2017-147 z 25. októbra 2017 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť obchodnej spoločnosti Slovenská pošta, a. s., odmieta ako neprípustnú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Sťažnosťou podľa čl. 127 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) doručenou Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) 22. januára 2018 elektronickými prostriedkami a doplnenou v listinnej podobe 26. januára 2018 sa obchodná spoločnosť Slovenská pošta, a. s., Partizánska cesta 9, Banská Bystrica (ďalej len „sťažovateľka“), domáhala vydania nálezu, ktorým by ústavný súd vyslovil porušenie

jej v záhlaví označených práv rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici (ďalej len „krajský súd“) č. k. 41 Cb 158/2017-147 z 24. novembra 2017 (ďalej len „napadnutý rozsudok“) a ktorým by napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil krajskému súdu na ďalšie konanie.

2. Zo sťažnosti a z príloh k nej pripojených vyplýva, že na Okresnom súde Banská Bystrica (ďalej len „okresný súd“) sa pod sp. zn. 64 Cb 122/2015 viedlo konanie o žalobe žalobcu [REDAKOVANÉ], správcu konkurznej podstaty úpadcu [REDAKOVANÉ] – [REDAKOVANÉ] (ďalej len „žalobca“), proti žalovanej sťažovateľke, ktorého predmetom bol nárok žalobcu na zaplatenie sumy vo výške 466,76 € s prísl. z titulu nájomného za užívanie nebytových priestorov. Okresný súd rozsudkom č. k. 64 Cb 122/2015-112 zo 7. februára 2017 žalobe vyhovel a sťažovateľku zaviazal k povinnosti zaplatiť žalobcovi žalovanú sumu spolu s úrokom z omeškania. Zároveň rozhodol o nároku na náhradu trov konania. Proti označenému rozhodnutiu okresného súdu sťažovateľka podala odvolanie. Krajský súd rozhodol o opravnom prostriedku sťažovateľky napadnutým rozsudkom tak, že rozhodnutie okresného súdu potvrdil.

3. Sťažovateľka, nespokojná s výsledkom konania, napadla rozhodnutie krajského súdu ústavnou sťažnosťou, v ktorej podrobne opisuje skutkový stav danej veci, ako aj spôsob, akým sa s ním vysporiadali všeobecné súdy. Konštatuje, že napadnuté rozhodnutie krajského súdu je arbitrárne a rozporné s ustálenou rozhodovacou praxou všeobecných súdov, v čom vidí porušenie ňou vymedzených práv podľa ústavy a dohovoru.

4. Na tomto základe sťažovateľka navrhla, aby ústavný súd po prijatí sťažnosti na ďalšie konanie nálezom vyslovil, že napadnutým rozsudkom krajského súdu boli porušené jej v záhlaví označené základné práva zaručené ústavou a dohovorom. Zároveň navrhuje, aby ústavný súd napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil krajskému súdu na ďalšie konanie, a priznal sťažovateľke náhradu trov konania.

II.

5. Ústavný súd podľa čl. 127 ods. 1 ústavy rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

6. Predpokladom úspešného uplatnenia námietky porušenia základných práv a slobôd v konaní o sťažnosti podľa čl. 127 ods. 1 ústavy je splnenie všeobecných a osobitných náležitostí vyplývajúcich z § 20 a § 50 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“), ako aj ďalších procesných podmienok vyplývajúcich z § 53 zákona o ústavnom súde, ktoré ústavný súd skúma pri predbežnom prerokovaní návrhu na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa (§ 25 ods. 1 zákona o ústavnom súde). Návrhy vo veciach, na ktorých prerokovanie nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený. Ak ústavný súd navrhovateľa na také nedostatky upozornil, uznesenie sa nemusí odôvodniť (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde).

7. Ako vyplýva zo stručne zhrnutého obsahu ústavnej sťažnosti uvedeného v rámci prvej časti tohto uznesenia, sťažovateľka túto koncipovala ako opravný prostriedok. Ústavný súd preto v súvislosti so skúmaním podmienok konania o podanej sťažnosti v rámci jej predbežného prerokovania na okresnom súde overil a zistil, že sťažovateľka podala proti napadnutému rozsudku krajského súdu dovolanie, o ktorom Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) dosiaľ nerozhodol. Skutočnosť, že sťažovateľka podala proti rozhodnutiu krajského súdu dovolanie a súbežne podala aj ústavnú sťažnosť, však ústavnému súdu zamlčala.

8. Vzhľadom na skutočnosť, že dovolacie konanie ešte nie je skončené, musela byť sťažnosť sťažovateľky odmietnutá pre jej predčasnosť, pretože o ochrane v záhlaví označených práv, ktorých porušenie namieta, bude rozhodovať najvyšší súd ako súd dovolací. Súbežné podanie dovolania a sťažnosti ústavnému súdu totiž navodzuje situáciu, keď princíp subsidiarity vyplývajúci z čl. 127 ods. 1 ústavy síce vylučuje právomoc ústavného súdu, ale iba do rozhodnutia najvyššieho súdu o dovolaní. Tejto situácii zodpovedá aplikácia § 53 ods. 1 zákona o ústavnom súde, podľa ktorého sťažnosť nie je prípustná, ak sťažovateľ nevyčerpal opravné prostriedky alebo iné právne prostriedky, ktoré mu zákon na ochranu jeho základných práv alebo slobôd účinne poskytuje a na ktorých použitie je sťažovateľ oprávnený podľa osobitných predpisov. Ústavný súd preto zaujal názor (podobne napr. III. ÚS 109/2010, III. ÚS 114/2010, III. ÚS 199/2010, III. ÚS 7/2014, III. ÚS 124/2017 a iné), že v prípade podania opravného prostriedku (dovolania) a súbežne podanej sťažnosti ústavnému súdu je sťažnosť považovaná za prípustnú až po rozhodnutí o dovolaní.

9. Za daných okolností sa ústavný súd musel zaoberať aj úvahou, aké dôsledky bude mať pre sťažovateľku prípadné posúdenie dovolania najvyšším súdom ako dovolania neprípustného. Pre tento prípad ústavný súd, majúci na zreteli účel základného práva na súdnu ochranu zaručeného čl. 46 ods. 1 ústavy a práva na spravodlivé súdne konanie zaručeného čl. 6 ods. 1 dohovoru konštatuje, že v prípade procesného rozhodnutia najvyššieho súdu o dovolaní bude sťažovateľke lehota na podanie sťažnosti ústavnému súdu považovaná za zachovanú aj vo vzťahu k predchádzajúcemu právoplatnému rozhodnutiu krajského súdu (porovnaj tiež rozsudok Európskeho súdu pre ľudské práva z 12. 11. 2002 vo veci Zvolský a Zvolská verzus Česká republika, sťažnosť č. 46129/99, body 51, 53 a 54). To však platí, len pokiaľ je sťažnosť uplatnená na ústavnom súde do dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia, ktorým bolo dovolanie ako neprípustné odmietnuté.

10. V takomto prípade je však nevyhnutné, aby sťažnosť bola podaná v zákonnej lehote nielen proti rozhodnutiu dovolacieho súdu, ale aj proti rozhodnutiu súdu odvolacieho, ak ním došlo podľa názoru sťažovateľa k zásahu do jeho práv (IV. ÚS 406/2010).

11. Vzhľadom na uvedené skutočnosti sa ústavný súd podanou sťažnosťou meritórne nezaoberal, ale podľa zásady *ratio temporis* ju odmietol ako neprípustnú pre predčasnosť podľa § 53 ods. 1 v spojení s § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

12. Pretože sťažnosť bola odmietnutá, rozhodovanie o ďalších procesných návrhoch sťažovateľky v uvedenej veci stratilo opodstatnenie, a preto sa nimi ústavný súd už nezaoberal.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 28. novembra 2018